

[K. B. Andersen.]

den kendsgerning, at der, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er opnået enighed med universiteterne om principperne i lovforslaget, kan vel tages som udtryk for, at også universiteterne finder den arbejdsdeling, som etableringen af lærerhøjskolen som egentlig højere læreanstalt er udtryk for, naturlig.

Lovforslagets form gør det overmåde let for mig at overholde forretningsordenens bestemmelser om ikke at gå i enkeltheder ved første behandling, for der er ingen enkeltheder omhandlet i lovforslaget, sådan som det her foreligger. De nærmere regler om skolens styrelse og virksomhed, om besættelse af lærerstillinger, om tildeling af videnskabelige grader kan, siges det, fastsættes ved kgl. anordning. Bestemmelser om undervisning, eksaminer, prøver m. v. kan fastsættes ved bekendtgørelser. Måske kan vi i udvalget få noget at vide om, hvad der gemmer sig bag det ordknappe lovforslag med hensyn til den fremtidige virksomhed.

Vi må også nok i udvalget se nærmere på sammenhængen mellem dette lovforslag og det, der bliver tilbage af det afsnit i seminarieloven, der handler om lærerhøjskolen, om det er logisk og rimeligt at lade nogle af reglerne om lærerhøjskolen stå i et afsnit af seminarieloven og lade andre bestemmelser stå i en særlig lov om lærerhøjskolen. For den, der fremtidig får loven om Danmarks lærerhøjskole i hånden, kan det nok virke noget irriterende, at billedet af højskolen og dens virksomhed først træder rigtig frem, hvis der til loven føjes dele af seminarieloven samt diverse anordninger og bekendtgørelser. Men det er formelle ting, som let kan klares, og som ikke bør sinke sågens realitet.

Lovforslaget er jo først fremkommet her i begyndelsen af april, og der er i fremsættelsestalen givet en motivering herfor, nemlig at den højtærede minister først havde tænkt sig at gennemføre nyordningen ved en kgl. anordning, men fandt det rettest at tilvejebringe særlig lovhjælp. Dette hensyn til folkettinget bør ikke komme den højtærede minister til skade, og mit parti kan således tilsige lovforslaget en både hurtig og velvillig behandling.

Axel Kristensen: Jeg er nødt til at minde om, at der foreligger en aftale mellem den højtærede statsminister og folkettinget om, at lovforslag, der fremsættes efter den 15. marts, ikke kan forventes færdigbehandlet i den pågældende samling. Man kan måske sige, at dette er et lille eksempel, og det er det også, men vi har dog 3 andre skolelovsforslag, vi skal køre igennem i løbet af en måned, og vi har en del udvalgsarbejde. Dette være sagt på forhånd.

Om selve lovforslaget skal jeg sige, at mit parti i princippet kan tiltræde det. Vi har den opfattelse, at der skal åbnes mulighed for, at mennesker, der har fået en vis uddannelse, kan gå videre og nå den højest mulige uddannelse, deres evner berettiger dem til, og vi synes derfor, det er rigtigt, at man har en højere læreanstalt, hvor de, der er startet med en seminarieuddannelse, kan nå så langt i viden som muligt. Som det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde, har universiteterne ikke taget denne opgave op, og derfor må den løses på anden måde. Det er måske naturligt, at universiteterne ikke har taget opgaven op, fordi de i meget høj grad er frie institutioner, der selv bestemmer deres undervisningsform og deres undervisningsmængde ud fra rent videnskabelige hensyn, idet universiteterne er højt videnskabelige anstalter, hvis synspunkter er bestemt af, hvor langt man kan nå videnskabeligt. Og man kan ikke se bort fra, at den læreanstalt, der her skabes, har et mere praktisk mål ved siden af at komme så langt som muligt i udvikling og forskning, nemlig at fremskaffe et bestemt menneskemateriale til bestemte formål.

Det er endvidere sådan, at det nok er lettere at klare videreuddannelse af folk med forskelligt startgrundlag, hvis det sker to forskellige steder, end hvis det skal ske samme sted. Jeg kan nævne som et eksempel, jeg selv kender, den nye akademiingeniørordning, som vi har fået skabt. Vi var dengang helt klar over, at disse akademiingeniører skulle have lejlighed til at komme videre og blive civilingeniører; men det volder meget store vanskeligheder for en anstalt, hvor man har andre linjer og andre stader med hensyn til viden, at klare dette. Når der er tale om et forskelligt ud-